

EGYSZERŰSÍTÉS A JÖVŐ KOHÉZIÓS POLITIKÁJA TERÉN

Az egyszerűsítés a 2014 és 2020 közötti új kohéziós politikával szembeni egyik legnépszerűbb elvárás.

Az Európai Bizottság javaslatokat tett a nagyobb mértékű egyszerűsítés megvalósítására a különböző politikák területén. A kohéziós politika területén ezen javaslatok egy része a már bevezetett változásokra épül, míg mások új javaslatok.

Az egyszerűsítés értéke

Az egyszerűsítésre vonatkozó javaslatok célja a politikák zavartalan megvalósításának biztosítása, valamint az adminisztratív források hatékony felhasználásának elősegítése regionális, nemzeti és EU-szinten.

Az egyszerűsített szabályok elismerten csökkentik a célok eléréséhez szükséges időt és költségeket, és az eredményekre való jobb összpontosítást tesznek lehetővé. Az egyszerűsítés által a szabályok érthetőbbé válnak az érintett szereplők számára, ami növeli a jogbiztonságot.

További előnyt jelent a hibák számának csökkentése, valamint az országos megvalósítási rendszerek által nyújtott garanciák növelése.

Az Európai Bizottság az egyszerűsítést különböző módokon szeretné elérni: többek között számos CSF-alapokra vonatkozó szabály harmonizálásával, nagyobb rugalmassággal és arányossággal, a jogbiztonságnak a szabályok egyértelműsítésével történő fokozásával, valamint a dokumentumok és az eljárások digitalizálásával.

Kihívások

Az intézkedések hatékony megvalósítása az Európai Unió számos hatóságának, szervezetének és vállalatának tevékenységétől függ.

Világossá vált azonban, hogy az országok eltérő helyzete miatt előfordulhat: azok a változások, amelyek az egyik tagállamban egyszerűsítésnek tekinthetők, egy másik államban bonyolíthatják a dolgokat. Ez az elé a kihívás elé állít bennünket, hogy elég közös alapot találjunk, és azt rugalmassággal kombinálva leegyszerűsítsük a kohéziós politika irányítását.

A tapasztalatok azt mutatják, hogy esetenként hibák is előfordulnak, mert módosulnak ugyan a korábbi programidőszakból származó szabályok, de az irányító hatóságok és a kedvezményezettek az új programidőszakban is a régi szabályokat alkalmazzák.

Ebből kifolyólag sok érdekelt óvott a szabályok radikális felforgatásától. A Bizottság javaslatai úgy veszik ezt figyelembe, hogy csak olyan változásokat foglalnak magukban, amelyek gyakorlati egyszerűsödést eredményeznek.

Megvalósítás

A tagállamoknak és minden érintett hatóságnak kulcsszerepe van abban, hogy a kedvezményezettek élvezhessék az egyszerűsítés előnyeit.

A Bizottság javaslatainak fő célja a kedvezményezettek adminisztrációs terheinek csökkentése. Az egyszerűsítés bizonyos elemei emellett minden szinten csökkentik az adminisztrációs terheket, más elemek az országos és a regionális szintű adminisztrációt célozzák. Vannak esetek, amikor a közigazgatásnak új információs rendszerekbe, eljárásokba és képzésekbe kell beruháznia ahhoz, hogy a kedvezményezettek részesülhessenek az egyszerűsítés előnyeiben.

Az egyszerűsítésért viselt felelősség közös

A Bizottság felmérte javaslatainak várható hatását, és az eredmények szerint jelentős mértékű csökkenés mehet végbe a kedvezményezettekre háruló adminisztrációs terhekben. Ez a csökkenés elsősorban a papíralapú irányítás felől az elektronikus ügyintézés felé való eltolódásból ered.

A kedvezményezettekre háruló teljes teher érzékelhetően csökkenhet még az egyszerűbb és harmonizáltabb jogszabályok miatt, valamint a dokumentumok rövidebb megőrzési ideje miatt.

Ezeket az EU-szintű jogalkotási változásokat országos és regionális szintű változásoknak kell kísérniük, hogy a kedvezményezettek kevésbé bonyolult követelményekkel szembesüljenek.

Ezért a javaslat szerint a tagállamoknak világos célok mellett kell elkötelezniük magukat ebben a tekintetben.

A lehetőségek kibontakoztatása

Az uniós, országos és regionális szintek közös erőfeszítésével 25 %-os csökkenés érhető el az EU szintjén a kedvezményezettekre háruló terhekben a 2007 és 2013 közötti időszakhoz képest.

Minden érintett félnek hozzá kell tennie azonban a maga részét a munkához, mert csak így érhető el az egyszerűsítés teljes hatása.

Az érintettek a partnerség révén vállalhatnak szerepet abban, hogy az operatív programok megtervezésében és megvalósításában figyelmet kapjon az egyszerűsítés.

Az irányító hatóságok, a tanúsító hatóságok és az auditáló hatóságok abban vállalhatnak részt, hogy az országos jogalkotás és szabályok teljes mértékben kiaknázzák az egyszerűsítés elemeit, és hogy intézkedéseket foganatosítsanak az országos és a regionális szintű jogszabályok túlbonyolítása ellen.

Az országos hatóságok országos szinten készíthetnek alapos elemzést, majd intézkedéseket hozhatnak, amelyekkel megteremtik a Bizottságnak a kohéziós politikára vonatkozó, a 2014-2020 közötti időszakra szóló javaslataiban szereplő új és továbbfejlesztett lehetőségekben rejlő egyszerűsítési lehetőségek megvalósításának feltételeit. A rendszer új módzerekkel való bővítése mellett egyéb tevékenységek is pozitívan befolyásolhatják az egyszerűsítést; ilyen például a jó gyakorlat népszerűsítése, a más tagállamoktól való tanulás és a munkatársak továbbképzése.

Fontos javaslatok

1. Szabályharmonizáció más Közös Stratégiai Keret (KSK) alapokkal

A Bizottság által javasolt új szabályozás lefekteti a kohéziós politika, a vidékfejlesztési politika, a tenger- és halászati politika közös szabályait a stratégiai tervezés, a jogosultság és a tartósság szempontjából.

A stratégiai dokumentumok száma *csökkenni* fog, mert az öt KSK-alaphoz ezentúl csak egy uniós és egy országos stratégiai dokumentum fog kapcsolódni⁽¹⁾.

(1) Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA), Európai Szociális Alap (ESZA), Kohéziós Alap, Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) és Európai Halászati Alap (EHA).

2. A programok és a rendszerek rugalmasabb kialakítása

EGYSÉGES SZABÁLYOZÁS AZ ÖSSZES KSK-ALAPHOZ

Korábban előfordultak olyan esetek, amikor hasonló típusú projektek esetében különböző jogosultsági feltételeket alkalmaztak a különböző KSK-alapokra.

Ez azt jelenti, hogy a kedvezményezetteknek többféle szabályrendszerrel kell megismerkedniük, ez pedig növeli a hibák előfordulásának esélyét, ami pénzügyi következményekkel is járhat.

A 2014-2020 közötti időszakra vonatkozó javaslatok közös jogosultsági szabályokat javasolnak a KSK-alapokra vonatkozóan, hogy csökkenjen az említett bonyolultság. Ezeket az EU-szintű szabályokat ugyanazt az elvet szem előtt tartó országos szabályoknak kell kiegészíteniük.

Az országos és a regionális megoldások kialakításának rugalmassága érdekében a KSK-alapok megvalósítását a megfelelő területi szinten kell elvégezni, a tagállam közigazgatási rendszerének megfelelően.

A további rugalmasság érdekében számos új lehetőséget javasolnak. A tagállamok és a régiók közösen és külön-külön operatív programok keretében is megtervezhetik az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA), az Európai Szociális Alap (ESZA) és a Kohéziós Alap (KA) felhasználását; módosíthatják a régiókatételek közötti felosztást legfeljebb 2 %-kal; kombinálhatják a különféle uniós finanszírozási forrásokból származó eszközöket egy projektben; finanszírozhatják egyetlen alaptól a horizontális technikai segítségnyújtási tevékenységeket; és összevonhatják az irányítási és a tanúsító hatóságokat.

Ezenkívül szabadon hozhatnak létre közös monitorozó bizottságokat, és szervezhetnek éves áttekintő üléseket a KSK-alapokból finanszírozott programok esetében. Az ESZA berendezésvásárlási jogosultsági szabályai szintén előmozdítják a projektszintű integrált tervezést.

Az integrált programkészítést az is segíti, hogy különféle eszközök használhatók, például az integrált területi beruházások és a közösség által kezdeményezett helyi fejlesztés, illetve az, hogy egy projektet több alap is támogathat.

ÚJ LEHETŐSÉG TÖBB ALAP FORRÁSIRA TÁMASZKODÓ PROGRAMOKRA

2014 és 2020 között a tagállamok eldönthetik, hogy országuk gyakorlatának megfelelően egy alap forrásaira támaszkodó programokat vagy az ERFA, az ESZA és a KA alapot egyesítő, több alap forrásaira támaszkodó programokat készítenek elő és valósítanak meg.

A közös ellenőrző bizottságok és a közös ellenőrzési és jelentési rendszerek kialakítása költségmegtakarítást eredményezhet az országos hatóságok számára.

A közös tervezés révén integrált szemléletmóddal kezelhető a kohéziós politika megvalósítása.

3. Nagyobb arányosság

Az ismételt auditálások jelentős adminisztratív terheket rónak a kedvezményezettekre. A javaslat korlátozza a projektek auditálását.

A KSK-alapok jelentésének, kiértékelésének, irányításának és ellenőrzésének pénzügyi és adminisztratív szempontból arányosnak kell lennie a kiosztott támogatás mértékével.

A Bizottság és a tagállam közötti éves áttekintő értekezletre nincs mindig szükség. A programok beindítása időt vesz igénybe, ezért az első megvalósítási jelentést és éves könyvelési elszámolási dokumentumokat 2016-ban kell beküldeni.

KORLÁTOZOTT AUDITÁLÁS KIS PROJEKTEK ESETÉBEN

A 2014 és 2020 közötti programperiódusban azok a tevékenységek, amelyeknek a teljes jogosult kiadásai nem haladják meg a 100 000 eurót, normális esetben nem vethetők alá a tartamuk alatt az auditáló hatóság és a Bizottság általi összesen egnél több auditálásnak.

Ez kizárja annak lehetőségét, hogy a kisebb projektek kedvezményezettjei több auditáláson legyenek kénytelenek átesni, ami elvonja őket a projekt fő tevékenységétől.

A Bizottság auditálási tevékenysége is a kockázatosabb területekre fog összpontosulni. A jól teljesítő auditáló hatóságok esetében a Bizottság csak korlátozottan végez auditálást a jól működő országos megvalósítási rendszerekben.

4. Az egyértelműbb szabályokból eredő jogbiztonság

Az egyértelmű és maguktól értetődő szabályok kiváló forrásai lehetnek az egyszerűsítésnek. Az eddigi tanulságok alapján 2007-2013 közötti szabályok közül számos esett át átdolgozáson az egyértelműsítés céljával. Az elkövetkező időszakban többféle típusú pénzügyi eszközt lehet elérhetővé tenni, ugyanakkor egységesebb szabályokat alakítunk ki, hogy kevesebb országos szabályra legyen szükség. Világosan körülírjuk azokat a feltételeket, amelyek fennállása esetén lehet a programon kívüli projekteket finanszírozni. A bevételtermelésre vonatkozó szabályok közé felvettünk egy választható fix kulcsú lehetőséget.

ÚJ SZABÁLYOK A BEVÉTELTERMELÉSEL KAPCSOLATBAN

A 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó javaslatok arányosabb szemlélettel kezelik a bevételtermelő projekteket, és leegyszerűsítik az irányításukat. Lehetőséget biztosítanak arra, hogy a projekt típusán alapuló fix kulcs alapján határozzák meg az alapok által finanszírozott költségeket. A tagállamok eldönthetik, hogy a fix kulcsot alkalmazzák, vagy ehelyett a korábbi módszert választják, vagyis azokban az esetekben, amikor a fix kulcsot nem tartják megfelelőnek, a finanszírozási különbözet elemzését végzik el.

A mentesség továbbra is érvényben marad minden ESZA-projektre, valamint az 1 millió euró alatti ERFA-, KA-, EMVA- és EHA-projektekre, hogy kisebb terhek járjanak ezekkel a kötelezettségekkel.

5. Hatékonyabb megvalósítás és kevesebb adatra kiterjedő jelentés

Az egyszerűsítés számos esetben az adminisztrációs költségek közvetlen csökkenését vonja maga után.

A Bizottságnak az a szándéka, hogy arányos, csak az elengedhetetlen elemekre korlátozódó jelentési kötelezettség háruljon az irányító hatóságra.

A 2014 és 2020 közötti időszakban a rendszeres éves jelentések sokkal kevesebb adatot tartalmaznak majd, mint a 2007 és 2013 közöttiek, és csak az elért haladással kapcsolatos legfontosabb adatokról nyújtanak majd tájékoztatást. Az első éves jelentést a javaslat szerint csak 2016-ban kell benyújtani.

A jelentés nagy részben az informatikai rendszerből automatikusan beszerezhető adatokon fog alapulni, és kevesebb részletes szöveget fog tartalmazni.

A program tartama alatt csak két esetben (és azután a végső megvalósítási jelentésben) kell az irányító hatóságoknak részletesebb jelentéseket benyújtaniuk.

6. A kedvezményezettek adminisztratív terheinek csökkentése

Az egyszerűsített költségelszámolás szélesebb körű lehetőségei csökkenteni fogják a kedvezményezettek adminisztrációs terheit, ugyanakkor megmaradnak és kiszélesednek a 2007 és 2013 között már bevezetett egyszerűsített költségvetési lehetőségek is. Ez a következőket biztosítja:

- az egyszerűsített költségek az öt KSK-alapra alkalmazhatók;
- megmaradnak az egyszerűsített költségek kiszámításának jelenlegi módszerei;
- a fix kulcsok, az egy egységre jutó költségek és az átalánydíjak egy részét az EU szintjén állapítják meg;
- az átalánydíjak maximális mértéke 100 000 euróra nő;
- különféle költségek esetében engedélyezve lesz a fix kulcsok használata; és
- használni lehet a hasonló típusú projektekben alkalmazott uniós és országos finanszírozási eszközök egyszerűsített költség-visszatérítési lehetőségeit.

A göngyöltetett lezárási lehetőség lerövidíti a dokumentummegőrzés időtartamát a jelenlegi több mint 10 éves maximumról körülbelül ötre.

POZITÍV TAPASZTALATOK DÁNIÁBAN AZ EGYSZERŰSÍTETT KÖLTSÉGNYLVÁNTARTÁS HASZNÁLATA TERÉN

A dániai Aalborg város, amely számos, az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERDF) által támogatott projektet irányít, azonnali előnyöket tapasztalt meg az egyszerűsített költségnyilvántartás bevezetésével a projektvezetés terén.

2011 előtt az ERFA minden projektjére a valódi költségeken alapuló szabályok vonatkoztak, amelyek értelmében a közvetett költségeket külső fizetési dokumentumokkal kellett igazolni.

„Ez nagyon sok adminisztrációval járó feladatot jelentett szervezetünknek, mivel több millió, étkezéssel, utazással, nyomtatással, hirdetési költségekkel stb. kapcsolatos költség számlát kellett kezelünk” – mondta el Jonas Kromann, Aalborg városának projektvezetője.

2011 elején Aalborg városának kereskedelmi osztálya átalakította projektjeit, és a fix kulcsot kezdte alkalmazni.

„A projektek átalakítása sok munkával járt, mivel a valódi költségekhez és a fix kulcsos lehetőségekhez egymástól eltérő számlakeretek tartoznak. Összességében azonban a fix kulcs alkalmazásából eredő egyszerűsítés jelentősen leegyszerűsítette az Aalborg városában megvalósuló projektek adminisztrációját” – mondta Kromann.

A kohéziós politika egyszerűsítése a 2014-2020 közötti időszakra

A jelentés a következő nyelveken érhető el: angol, bolgár, cseh, dán, észt, finn, francia, görög, holland, lengyel, lett, litván, magyar, német, olasz, portugál, román, spanyol, svéd, szlovák, szlovén.

7. Úton az eredményen alapuló irányítás felé: a közös akcióterv

A közös akcióterv része az eredményeken alapuló szemlélettel megvalósított egy vagy több prioritási tengelynek vagy operatív programnak, amelyek konkrét, a tagállam és a Bizottság közötti szerződésben rögzített célokra irányulnak. A közös akcióterv olyan eszköz, amely az irányítás figyelmét inkább a kimenetekre és az eredményekre helyezi át. Nincsenek definiálva azok a területek, amelyekre alkalmazni lehet, de ugyanúgy vonatkozhat technikai segítségre, mint a fiataloknak a foglalkoztatásba történő fenntartható integrálására. A közös akcióterv használatának az a feltétele, hogy megbízhatóan lehessen definiálni a célzott kimenetet és eredményeket.

A közös akcióterv pénzügyi irányítása kizárólag a kimenetekre és az eredményeken alapul, visszatérítése a típustól függetlenül minden projektre vonatkozó egy egységre jutó költségekkel vagy átalánydíjakkal történik. A közös akcióterveknek a Bizottság és az auditálási hatóságok általi auditálása ezért kizárólag arra fog irányulni, hogy teljesültek-e a visszatérítés feltételei, vagyis elérték-e a szerződésben foglalt kimeneteket és eredményeket.

Közös akcióterv használata esetén a tag állam a szokásos pénzügyi szabályait alkalmazhatja a projektek költségeinek visszatérítésére. Ezek a szabályok nem képezhetik az auditáló hatóság és a Bizottság általi auditálás tárgyát. A jogbiztonság érdekében a közös akciótervet a Bizottság hagyja jóvá.

8. e-kohézió

Az e-kohézió olyan terület, amelyen jelentős lehetőségek nyílnak az adminisztrációs terhek enyhítésére.

A Bizottságnak a 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó javaslatai a meglévő adatbázisok maximális kihasználását vetítik előre, továbbá olyan interfészek és egyéb eszközök kifejlesztését célozzák, amelyek segítségével a kedvezményezetteknek elég egyszer benyújtaniuk az adatokat, és elektronikus formában őrizhetik meg a dokumentumokat.

Amennyiben alkalmazzák ezeket a módosításokat, csökkennek az adatbeviteli hibák, ugyanakkor mérséklődnek a kedvezményezetteknek abból háruló adminisztrációs terhek, hogy be kell szereznüik és újra be kell nyújtaniuk a meglévő dokumentumokat. A módosítások alkalmazása a dokumentumok elvesztésének a kockázatát is csökkenti, hosszú távon pedig mérsékli az archiválási költségeket.

9. Az Európai Területi Együttműködés egyszerűsítése

Javaslat született egy külön szabályozásra is, amely testre szabottabb rendelkezéseket tartalmaz, és világos áttekinthetést nyújt az alkalmazandó szabályokról az Európai Területi Együttműködést megvalósító hatóságok számára.

A fő fejlemények közé az tartozik, hogy a személyzeti költségek 15%-a átalánydíjas kifizetésekkel fedezhető, harmonizáltabbak a jogosultsági szabályok, és egyesül az irányító hatóság és a tanúsító hatóság funkciója.

10. Az Európai Szociális Alap egyszerűsítése

Az Európai Szociális Alap (ESZA) esetében konkrét egyszerűsítési lehetőségek szerepelnek a javaslatban (az alap sajátos természetéből eredően: számos kis összegű támogatás, a kiadásokat alapvetően személyzeti költségek alkotják, a projektek viszonylag egységes típusúak). A fő továbblépés az egyszerűsített költségelszámolás további lehetőségeiben jelentkezik.

Az Európai Szociális Alap projektjeinek keretében támogatott kiadások a legtöbb esetben személyzeti költségek. Ebből következően a Bizottság arra a lehetőségre tett javaslatot az Európai Szociális Alap esetében, hogy a projekt teljes jogosult költségeit a közvetlen személyzeti költségek alapján számítsák ki úgy, hogy 40%-ot hozzáadnak az említett költségekhez. Ezt a mértéket a szabályozás állapítja meg, így az országos hatóságoknak nem kell bizonylatolniuk a költségeket.

A kis támogatások esetére az eljárások bizonyos könnyítése is szerepel a javaslatok között, hogy átlátható módon kiszámított egyszerűsített költségelszámolási lehetőségeket használjanak.

TANÁCSOK AZ EGYSZERŰSÍTÉS ÉRDEKÉBEN

1. FÓKUSZÁLTSAĞ

Az egyértelmű stratégia és a jól körülírt területre való koncentráció garantálja, hogy idejekorán ki lehessen alakítani a támogató rendszereket. A fókuszáltság fokozása azt is jelentheti, hogy kevesebb támogató rendszert kell megtervezni, és kevesebb hatóságot kell bevonni, ami szintén a költségek csökkenését eredményezheti.

2. A SZINERGIÁK KIAKNÁZÁSA

Integrált programok és projektek, egységes jogi keretrendszer országos és regionális szinten, közös monitorozó bizottságok, közös irányítási és ellenőrzési rendszerek: ezek együttese a szükségletekre szabott szemléletmódot tesz lehetővé a rendszerek tekintetében.

3. DIGITALIZÁCIÓ

A kohéziós politikai megvalósítása során hatalmas mennyiségű információt kell kezelni mind az irányítás, mind a jelentéskészítés részeként. A tagállamok ugyan továbbléptek már az adminisztrációkon belüli információcsere elektronikussá tétele felé, a kedvezményezettekkel való kommunikáció azonban nagy részben még mindig papíron történik. Ez, amellett, hogy terhet ró a kedvezményezettek, hatalmas adatátírási kötelezettséget hárít az adminisztrációra, ez pedig elkerülhető többletköltségeket eredményez. Ezért a Bizottság javaslatai szerint a tagállamok kötelesek lennének 2014 végére megteremteni a feltételeit annak, hogy a kedvezményezettek elektronikusan szolgáltatassanak adatokat. További hatékonyságnövekedés érhető el a jogszabályi követelményeken túl is például azzal, hogy közös elektronikus szolgáltatásokat alakítanak ki a KSK-alapok (és az országos alapok) kedvezményezettei számára, és azzal, hogy hatékonyabban használják fel a közigazgatási nyilvánosságokat (a cégjegyzékeket, adóügyi adatbázisokat stb.).

4. PÉNZÜGYI ESZKÖZÖK HASZNÁLATA

Kialakításukat követően a pénzügyi eszközök az alapok jobb felhasználását, jobb eredményességét és nagyobb hatékonyságát segítik, különösen a privát szektor megfelelő bevonása esetén. A bonyolultság még tovább csökkenthető az EU szintjén kialakított pénzügyi eszközök, illetve a Bizottság által lefektetett szabványos feltételek használata esetén.

5. EGYSZERŰSÍTETT KÖLTSÉGELSZÁMOLÁS ALKALMAZÁSA

Bizonyos területeken a valódi költségeken alapuló visszatérítés marad a legjobb és a legegyszerűbb módszer. Számos más esetben azonban hatékonyabb alternatívát képvisel az egyszerűsített költségelszámolás. Az uniós szinten kialakított fix kulcsok és egy egységre jutó költségek révén költséghatékonyan kihasználhatók ezek a lehetőségek, ugyanis nincs szükség országos szinten kialakított módszerekre. Az uniós politikákra és az országos támogató rendszerekre felhasznált költségek egyszerűsített elszámolásának, illetve (az ESZA esetében) a vázlatköltségvetések használatának lehetősége szintén csökkenti a tagállamok részéről szükséges kezdeti beruházás mértékét.

6. A KÖZÖS AKCIÓTERVEK KIPRÓBÁLÁSA

A közös akciótervek az eredményekre épülő irányítás felé jelentenek elmozdulást. Azon alapulnak, hogy kiterjesztik az egyszerűsített költségelszámolást mindenféle típusú tevékenységre. Ezért hosszú távon hasznos lehet, ha legalábbis a kísérleti tevékenységeket közös akciótervek formájában folytatják le.

7. A KOCKÁZATOK FELMÉRÉSE ÉS VÁLTOZTATÁS

A Bizottság javaslata egy olyan rendszert vázol fel, amelyben az adminisztrációs munka mértéke a jelentkező kockázatoktól függ. Ez különösen érvényes az irányítási ellenőrzési intézkedésekre és az auditálásukra – ezeket a kockázatokhoz kell igazítani. Az auditálás esetében a módosítások az EU szintjén közös szabályokon és a Bizottságokkal kötött szerződéseken fognak alapulni, az irányítás-ellenőrzési intézkedések gyakoriságát és kiterjedését az egyes irányító hatóságok fogják meghatározni.

TOVÁBBI INFORMÁCIÓ

http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/informat/2014/simplification_hu.pdf